

Forslag

til

Lov om tillæg til lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m.

Fremsat den 3. marts 1955 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan give forskrifter for kontrol med kvaliteten af det af mejerier, der har ret til at benytte lurmærket, tilvirkede eller ompakkede smør. Ministeren kan, såfremt smørret ikke opfylder de til enhver tid fastsatte kvalitetskrav, forbyde, at smørret udføres her fra landet, samt fratage det pågældende mejeri retten til at benytte lurmærket. Ministeren fastsætter nærmere regler herfor og for generhvervelse af retten til brug af lurmærket.

Stk. 2. Udførsel her fra landet af dansk smør må kun foregå i henhold til en dertil af ministeren efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation meddelt autorisation, der bl. a. kan betinges af, at eksportørernes lagerforhold opfylder nærmere fastsatte forskrifter, og at smørret på en af ministeren foreskrevet måde underkastes kvalitetsbedømmelse samt undersøgelse af dets kemiske sammensætning og beskaffenhed iøvrigt.

Stk. 3. Ministeren kan efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation fastsætte, at salg (fordeling) en gros her i landet af dansk smør såvel som ind- og udførsel samt salg (fordeling) en gros her i landet af udenlandsk smør kun må foregå i henhold til en af ham på nærmere betingelser meddelt autorisation.

§ 2.

Det er, medmindre landbrugsministeren har meddelt tilladelse dertil, forbudt i salgs-

øjemed at behandle smør på en sådan måde, at det efter ministerens skøn bringes i en anden tilstandsform end den oprindelige, samt at fremstille smørfedt. Det er ligeledes forbudt uden ministerens tilladelse her i landet at forhandle (fordele) eller her fra landet at udføre smør, der er behandlet som nævnt, samt smørfedt.

§ 3.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation fastsætte bestemmelser om pakning af smør og pakningernes form, vægtindhold og mærkning samt om art, form, mærkning, beskaffenhed og tilstand af emballage for smør, herunder forbyde anvendelse af brugt emballage. Endvidere kan ministeren fastsætte bestemmelser om opbevaring og transport af smør.

Stk. 2. I § 8 i lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m. ændres ordene „mærker, som kunne forveksles hermed“ til: „mærker, som efter ministerens skøn kan forveksles hermed“.

§ 4.

Stk. 1. Bestemmelserne i § 15, stk. 3 og 4, i fornævnte lov af 12. april 1911 affattes således:

„Ved fremstilling til salg og udlevering en detail skal udenlandsk smør efter landbrugsministerens nærmere forskrift være mærket med angivelse af smørrets udenlandske oprindelse.“

Stk. 2. Bestemmelsen i § 18, 2. punktum, i fornævnte lov af 12. april 1911 affattes således:

„Samme mærkning skal findes på varen eller dennes emballage ved udlevering en detail.“

§ 5.

Bestemmelserne i § 15, stk. 2, sidste punktum, og i § 19 i fornævnte lov af 12. april 1911 ophæves.

§ 6.

Stk. 1. Overtrædelse af de i denne lov indeholdte og i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser straffes med bøde under anvendelse af bestemmelserne i §§ 4 og 5 i lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til fornævnte lov af 12. april 1911.

Stk. 2. Bøder for overtrædelse af bestemmelserne i fornævnte lov af 12. april 1911, afsnit I og afsnit III, forsåvidt bestemmelserne vedrører smør, i lovene nr. 109 af 10. april 1926 og nr. 109 af 31. marts 1930 om tillæg til nævnte lov samt i nærværende lov såvel som bøder for overtrædelse af de i medfør af disse love fastsatte bestemmelser skal tilligemed de beløb, der indgår ved konfiskation af smør i henhold til de nævnte love, anvendes til nedsættelse af statens udgifter til kontrollen med bestemmelsernes overholdelse.

§ 7.

Denne lov træder straks i kraft, og samtidig ophæves lov nr. 41 af 11. februar 1942 om tillæg til fornævnte lov af 12. april 1911, jfr. lov nr. 60 af 3. marts 1948.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende lovbestemmelser om tilvirkning, forhandling og udførsel af smør indeholdes i lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter m. m. med tillægslovene nr. 189 af 1. maj 1923, nr. 109 af 10. april 1926, nr. 109 af 31. marts 1930 samt nr. 41 af 11. februar 1942, hvilken sidste lov er forlænget ved lov nr. 60 af 3. marts 1948. Foruden bestemmelserne om smør indeholder loven af 12. april 1911 også bestemmelser om mærkning af æg, fedt, talg og honning samt kød, slagteaffald, hermetik, pølser og andre tilberedte kødvarer af heste, hornkvæg, får, geder og svin samt fjerkræ, alt af fremmed oprindelse. Bestemmelserne om æg og fjerkræ er dog ophævet ved de senere specielle love om disse varer.

Det må erkendes, at loven fra 1911 på flere punkter virker forældet, og at de forskellige tillægslove gør bestemmelserne mindre overskuelige, hvorhos bestemmelserne om smør og om mærkning af de forskellige udenlandske landbrugsprodukter ikke har nogen samhörighed. Man er da også indstillet på, at lovkomplekset som helhed bør bearbejdes, og at forslag om en samlet ny affattelse af loven med dens tillægslove bør forelægges i en kommende samling, såsnart man kan overse konsekvenserne af de ændringer i udførselsforholdene, der vil indtræde ved ophævelsen pr. 1. oktober 1955 af kontrakten med Ministry of Food. På den anden side må man netop under hensyn til de forestående ændringer i handelsfor-

holdene anse det for påkrævet, at nærværende forslag gennemføres allerede i indeværende samling, dels for at give bestemmelserne om kvalitetskontrollen med det lurmærkede smør en tidssvarende affattelse og dels for at tilvejebringe hjemmel for fastsættelse af de nødvendige bestemmelser om smørrets pakning m. m., når overgangen til pakning af smørret i detailpakninger yderligere fremskyndes ved ophævelsen af den nuværende binding af smørreksporten. Samtidig har man ment at måtte imødekomme ønsker fra mejeribrugets ændring i bestemmelserne i tillægsloven af 11. februar 1942, således at der gives en gros handelen på hjemmemarkedet mere frie forhold. Af praktiske grunde har man i forslaget også optaget de bestemmelser i nævnte tillægslov, der ikke eller kun i uvæsentlig grad ønskes ændret, således at denne tillægslov kan ophæves, når nærværende forslag ophøjes til lov. Endelig har man i overensstemmelse med derom fra grosserer-societetets komite modtaget henvendelse ment allerede nu at burde foreslå nogle enkelte mindre ændringer i de i loven af 12. april 1911 indeholdte bestemmelser om mærkning m. m. i handelen en detail med varer, der er indført fra udlandet.

Til § 1.

Ifølge § 9, stk. 5, i fornævnte lov af 12. april 1911 kan landbrugsministeren påbyde mejerier, der har ret til brug af lurmærket, „at deltage i de af det landøkonomiske forsøgslaboratorium foranstaltede

bedømmelser efter de for disse fastsatte regler“, og ifølge § 10 i samme lov kan ministeren midlertidig fratage mejerier, hvis smør skønnes utjenligt til udførelse, retten til at benytte lurmærket.

I lov nr. 109 af 10. april 1926 om tillæg til forævnede lov refereres til den landbrugsministeren som nævnt givne bemyndigelse til at lade foretage bedømmelse, og det anføres, at ministeren, hvis det måtte vise sig, at smørrets kvalitet ikke opfylder de krav, der stilles efter nærmere af ministeren fastsatte regler, er bemyndiget til at fratage det pågældende mejeri retten til at benytte lurmærket.

De bedømmelser, der oprindelig foranstaltedes af det landøkonomiske forsøglaboratorium, blev fra 1. april 1934 at regne henlagt under statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. som en afdeling, der benævnes statsens smørbedømmelser. Affattelsen af den i 1911 givne bemyndigelse til at lade udøve kontrol med kvaliteten af det lurmærkede smør er i nogen grad forældet, og da man står overfor ændringer i den praktiske udøvelse af kvalitetskontrollen, vil det være naturligt, at bemyndigelsen nu får en tidssvarende formulering som foreslået i § 1, stk. 1.

§ 1, stk. 2 og 3, skal afløse bestemmelserne i § 1 i fornævnte lov af 11. februar 1942. Som det fremgår af bemærkningerne til det i rigsdags-samlingen 1941—42 fremsatte forslag til fornævnte tillægslov, tilsigtede bestemmelserne en udbygning af de allerede da stedfindende kvalitetsbedømmelser og undersøgelser af smørret. Det måtte imidlertid dengang tillige tages i betragtning, at der under krigen var foregået en gennemgribende omlægning af smørhandelen fra eksport til hjemmemarkedssalg, og at det af flere grunde måtte være ønskeligt at lede denne handel ad kontrollable veje, samtidig med at man bevarede smørreksporthedernes eksistens.

Det er som fornævnt nu hensigten at udbygge kvalitetskontrollen yderligere, men samtidig har mejeribrugets ønsket bestemmelserne om handelen på hjemmemarkedet ændret, således at det mulig-gøres, at mejerivirksomheder kan handle indbyrdes, og at kravet om autorisation til salg en gros på hjemmemarkedet ikke fastlægges, men at det overlades til ministeren efter forhandling med De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at bestemme, hvorvidt og i hvilket omfang salget skal gøres afhængig af autorisation, og hvilke betingelser der i givet fald skal stilles for sådan autorisation. Medens det må anses for nødvendigt i fuldt omfang at opretholde kravet om, at kun dertil autoriserede firmaer må udføre smør her fra landet,

må det erkendes, at den stærke binding, der er lagt på hjemmemarkedshandelen, og som i praksis fører hele en gros handelen gennem de autoriserede eksportvirksomheder, ikke kan anses for påkrævet og i den kommende tid kan virke hindrende for udviklingen, herunder ikke mindst mejeriernes overgang til at pakke smørret i detailpakninger.

Når det tillades, at en gros handelen på hjemmemarkedet udvikles under friere former, må det antages, at en del af det smør, der hidtil har været underkastet en vis kvalitetskontrol på eksportørernes lagre, vil unddrage sig denne kontrol. Det vil da være nødvendigt, at statens kontrol med kvaliteten af dette smør samtidig skærpes, men man er fra mejeribrugets side også rede til at drage denne konsekvens, hvorved bemærkes, at omkostningerne ved den således skærpede kontrol må bæres af mejerierne selv.

Det er i forbindelse med de øvrige ændringer foreslået, at bestemmelsen om, at autorisation til eksport skal betinges af, at smørret underkastes kvalitetsbedømmelse og undersøgelse, ændres til, at autorisationen kan betinges heraf. De ændrede handelsforhold kan muligvis gøre det formålstjenligt, at eksportørernes bedømmelse og undersøgelse af smørret i et vist omfang overtages af statskontrollen, men det skal fremhæves, at det på ingen måde som helhed er hensigten at afsvække kravene til eksportørerne, og for at gøre dette helt klart har man i forslaget indføjet, at autorisationen f. eks. også kan betinges af, at eksportørernes lagerforhold opfylder nærmere krav.

Til § 2.

Svarer til § 2 i fornævnte lov af 11. februar 1942.

Til § 3.

Svarer til § 3 i fornævnte lov af 11. februar 1942. Til den tidligere bemyndigelse i paragraffens 1. stykke er dog føjet, at der kan fastsættes bestemmelser bl. a. om pakningernes og emballagens form og mærkning. Tilføjeisen er foranlediget af, at man må påregne, at den kommende tid vil medføre væsentlige ændringer i smørrets pakning og emballering. Hvis man, hvad meget tyder på, i større udstrækning går over til at pakke eksportsmørret i detailpakninger, taler rent praktiske forhold for en vis standardisering af formaterne, og forsåvidt angår den ydre emballage bør et ensartet udseende tilstræbes, således at emballagen om dansk smør også i fremtiden bevarer det ensartede præg, som hidtil har karakteriseret drittelemballagen.

Til § 4.

Ifølge §§ 14 og 17 i fornævnte lov af 12. april 1911 skal udenlandsk smør og en række nærmere angivne udenlandske landbrugsprodukter, der indføres her til landet, ved indførselen efter landbrugsministerens nærmere forskrift være mærket med angivelse af deres udenlandske oprindelse.

Ifølge § 15, 3. og 4. stykke, i nævnte lov skal udenlandsk smør ved fremstilling til salg og ved udlevering en detail være mærket med betegnelsen „udenlandsk“. Ifølge samme lovs § 18, 1. pkt., skal de øvrige nævnte udenlandske landbrugsprodukter ved fremstilling til salg være mærket som ved indførsel, men ifølge paragraffens 2. pkt. skal disse varer ved udlevering en detail være forsynet med betegnelsen „udenlandsk“.

I nyere love er der forsåvidt angår indførte varer åbnet adgang til ved fremstilling til salg og udlevering en detail i stedet for mærkningen „udenlandsk“ at anvende mærkning med det til-

lægsord, der angiver oprindelseslandet, hvilket også er i overensstemmelse med international sædvane. De foreslåede ændringer i lovtæksten har til hensigt at tillade dette, forsåvidt angår de af heromhandlede lov omfattede varer.

Til § 5.

Ifølge § 15, stk. 2, sidste punktum, samt § 19 i fornævnte lov af 12. april 1911 skal der i ethvert udsalgssted eller lager, hvor de fornævnte, udenlandske produkter findes, på et for køberen iøjnefaldende sted være anbragt et efter landbrugsministerens nærmere bestemmelse affattet tydeligt opslag derom. Denne bestemmelse synes forældet, særlig når henses til forskrifterne for mærkningen af selve varerne. En i margarineoven tidligere indeholdt tilsvarende bestemmelse om opslag i forretninger, der forhandler margarine, er da også forlængst ophævet.

Til § 6.

Svarer til § 4 i fornævnte lov af 11. februar 1942.